

Sygn. akt IV K 145/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Aneta Obszyńska - Małocha

Protokolant Aleksy Beška

przy udziale prokuratora Agnieszki Cwaliny

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r.

sprawy S. S. syna R. i M. z domu I. urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 415/00 za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 stycznia 2000 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązano skazanego do podjęcia nauki i przygotowania się do zawodu, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 26 maja 2004 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 11 stycznia 2000 r. do 17 sierpnia 2000 r.;
2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1774/02 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2002 r. na karę 1 (jednego) roku 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2002 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 marca 2002 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 marca 2002 r. oraz w dniach od 15 lipca 2002 r. do 18 marca 2003 r.;
3. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 18 maja 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 869/06 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2004 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pobawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2004 r. do 26 kwietnia 2004 r.;
4. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 3568/06 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 września 2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k., na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 16 września 2006 r. do 16 marca 2007 r. uznając orzeczoną karę za wykonaną w całości;
5. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 541/08 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27 czerwca 2008 r. do 14 lipca 2008 r. na karę 6 (sześciu)

miesiący pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 lipca 2008 r.;

6. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1096/07 za czyn z art. 224 § 2 k.k. popełniony w dniu 06 września 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 września 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 września 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 19 grudnia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 września 2007 r. do 07 września 2007 r.;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 215/11 za czyn z art. 291 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010 r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie w dniach od 22 października 2010 r. do 23 października 2010 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 07 lutego 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 48 (czterdziestu ośmiu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 298/11 za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 lutego 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 lutego 2011 r. do 20 lutego 2011 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 05 września 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 18 (osiemnastu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

9. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 17 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 403/08 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 04 sierpnia 2007 r. na karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 10 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III K 1396/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2008 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 marca 2008 r. do 18 marca 2008 r.

orzeka

I. rozwiązuje karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego S. S. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1096/07;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego S. S. na podstawie wyroków opisanych w punktach 3. oraz 4. i wymierza skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego S. S. w punkcie II. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary:

- ze sprawy o sygn. akt III K 869/06 w dniach od 25 kwietnia 2004 r. do 26 kwietnia 2004 r. oraz od 28 lipca 2008 r. do 27 maja 2009 r.,

- ze sprawy o sygn. akt III K 3568/06 w dniach od 16 września 2006 r. do 16 marca 2007 r.

uznając karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego S. S. na podstawie wyroków opisanych w punktach 5., 6., 9. oraz 10. i wymierza skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego S. S. w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary:

- ze sprawy o sygn. akt II K 541/08 w dniu 15 lipca 2008 r. oraz w dniach od 27 maja 2009 r. do 26 listopada 2009 r.,

- ze sprawy o sygn. akt IV K 1096/07 w dniach od 06 września 2007 r. do 07 września 2007 r.,

- ze sprawy o sygn. akt IV K 403/08 w dniach od 29 sierpnia 2012 r. do 16 kwietnia 2014 r. (do daty wydania wyroku),

- ze sprawy o sygn. akt III K 1396/12 w dniach od 17 marca 2008 r. do 18 marca 2008 r.;

VI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy kary grzywny orzeczone wobec skazanego S. S. na podstawie wyroków opisanych w punktach 7. oraz 8. i wymierza skazanemu karę łączną 100 (stu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej wobec skazanego S. S. w punkcie VI. wyroku kary łącznej grzywny zalicza skazanemu:

- ze sprawy o sygn. akt III K 215/11 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 22 października 2010 r. do 23 października 2010 r.,

- ze sprawy o sygn. akt VIII K 298/11 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 lutego 2011 r. do 20 lutego 2011 r.;

VIII. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punktach II., IV. oraz VI., a nieobjęte wyrokiem łącznym, ulegają odrębnemu wykonaniu;

IX. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w punktach 1. i 2.;

X. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. J. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

XI. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 145/14

UZASADNIENIE

Skazany S. S. złożył wniosek (k. 3) o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie, w oparciu o zasadę pełnej absorpcji kar orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 17 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 403/08,
- Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1096/07,
- Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 10 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III K 1396/12.

Na wstępie należy zaznaczyć, że w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego Sąd podejmuje nie tylko czynności wnioskowane przez stronę, ale także z urzędu. Sąd ma obowiązek orzec karę łączną gdy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tj. co do wszystkich kar podlegających łączeniu, niezależnie od tego, które z nich są objęte wnioskiem. Analiza danych o karalności skazanego S. S. wskazuje, że był on dziesięciokrotnie karany.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 415/00. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 stycznia 2000 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązano skazanego do podjęcia nauki i przygotowania się do zawodu, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 26 maja 2004 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 11 stycznia 2000 r. do 17 sierpnia 2000 r.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1774/02. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2002 r. karę 1 (jednego) roku 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2002 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 marca 2002 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 marca 2002 r. oraz w dniach od 15 lipca 2002 r. do 18 marca 2003 r.

Trzecim wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 18 maja 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 869/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2004 r. karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pobawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2004 r. do 26 kwietnia 2004 r.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 3568/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 16 września 2006 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k., na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 16 września 2006 r. do 16 marca 2007 r. uznając orzeczoną karę za wykonaną w całości.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 541/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27 czerwca 2008 r. do 14 lipca 2008 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia

wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 lipca 2008 r.

Szóstym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1096/07. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 224 § 2 k.k. popełniony w dniu 06 września 2007 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 września 2007 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 06 września 2007 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 19 grudnia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 września 2007 r. do 07 września 2007 r.

Siódmym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 215/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 291 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010 r. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawiania wolności w sprawie w dniach od 22 października 2010 r. do 23 października 2010 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 07 lutego 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 48 (czterdziestu ośmiu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 298/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 226 § 1 k.k. popełniony w dniu 19 lutego 2011 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 lutego 2011 r. do 20 lutego 2011 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 05 września 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 18 (osiemnastu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny.

Dziwątym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 17 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 403/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 04 sierpnia 2007 r. karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Ostatnim wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 10 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III K 1396/12. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2008 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 marca 2008 r. do 18 marca 2008 r.

S. S. jest bezdzietnym kawalerem, ma wykształcenie podstawowe, przed osadzeniem podejmował prace dorywcze. U skazanego stwierdzono uzależnienie od narkotyków, był dwa razy detoksykowany, nie podejmował leczenia odwykowego w warunkach wolnościowych, w 2003 r. w Zakładzie Karnym w R. odbył terapię dla osób uzależnionych od narkotyków.

S. S. wobec przełożonych odnosi się w sposób regulaminowy, w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Obecnie w stopniu poprawnym przestrzega przepisów porządku wewnętrznego i regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności. Skazany był czterokrotnie nagradzany

nagrodą regulaminową i dwukrotnie karany dyscyplinarnie, obecnie nie sprawię problemów natury wychowawczej. S. S. nie uczestniczy w systemie przepustkowym, od marca 2014 r. jest nieodpłatnie zatrudniony w systemie bez konwojenta poza terenem jednostki penitencjarnej, swoją pracę wykonuje sumiennie. S. S. nie deklaruje udziału w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływania z zadań z niego wynikających wywiązuje się w stopniu miernym. W trakcie odbywania kary nie stwierdzono u skazanego zachowań agresywnych, ani samoagresywnych, nie stosowano wobec skazanego środków przymusu bezpośredniego. S. S. kontakt zewnętrzny utrzymuje z matką i konkubiną. Na zasadach ogólnych uczestniczy w dostępnych zajęciach kulturalno-oświatowych i sportowych. S. S. wobec popełnionego przestępstwa posiada krytyczny stosunek. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego proces resocjalizacji skazanego przebiega we właściwym kierunku, prognoza penitencjarna skazanego jest umiarkowanie pozytywna ze względu na odbywanie kary w systemie indywidualnego programu oddziaływania i sumienne wykonywanie pracy.

Podstawą do ustalenia przez Sąd powyższego stanu faktycznego stały się następujące ujawnione dowody:

z akt sprawy o sygnaturze VIII K 415/00: k. 245 wyrok z dnia 17 sierpnia 2000 r., k. 316 wyrok z dnia 14 listopada 2000 r., k. 27 obliczenia kary, k. 76 zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy, z akt sprawy o sygnaturze VIII Ko 807/03: postanowienie z dnia 26 maja 2004 r.; z akt sprawy o sygnaturze VIII K 1774/02: k. 161 wyrok z dnia 18 marca 2003 r., k. 165, 183 zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy, k. 178 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze III K 869/06: k. 450-451 wyrok z dnia 18 maja 2007 r., k. 466 postanowienie z dnia 19 czerwca 2007 r., k. 554 wyrok z dnia 03 marca 2008 r., k. 583 obliczenie kary, k. 587 zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy; z akt sprawy o sygnaturze III K 3568/06: k. 658-660 wyrok z dnia 12 lipca 2007 r., k. 1055 postanowienie z dnia 12 lipca 2010 r.; z akt sprawy o sygnaturze II K 541/08: k. 23-24 wyrok z dnia 16 grudnia 2008 r., k. 35 obliczenie kary, k. 49 zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy; z akt sprawy o sygnaturze IV K 1096/07: k. 154-156 wyrok z dnia 31 marca 2009 r., k. 229 postanowienie z dnia 19 grudnia 2011 r., k. 240 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze III K 215/11: k. 72-73 wyrok z dnia 21 marca 2011 r., k. 82 postanowienie z dnia 11 maja 2011 r., k. 111 postanowienie z dnia 07 lutego 2012 r., k. 118, 124 karty dłużnika, k. 138, 143 obliczenia kary; z akt sprawy o sygnaturze VIII K 298/11: k. 79-80 wyrok z dnia 15 czerwca 2011 r., k. 142-143 postanowienie z dnia 05 września 2012 r., k. 150 karta dłużnika, k. 156, 159 obliczenia kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 403/08: k. 212 wyrok z dnia 17 sierpnia 2011 r., k. 259 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze III K 1396/12: k. 15-16 wyrok z dnia 10 grudnia 2012 r., k. 25 obliczenie kary; z akt sprawy o sygnaturze IV K 145/14: k. 3 wnioski skazanego, k. 14-17 karta karna, k. 47-52 dane z (...), k. 54-57 opinia o skazanym z danymi z (...).

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. W świetle art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu – biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W przedmiotowej sprawie powyższe warunki zostały spełnione częściowo. Art. 572 k.p.k. stanowi, że jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd umarza postępowanie.

Pierwszym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 415/00. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 stycznia 2000 r. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązano skazanego do podjęcia nauki i przygotowania się do zawodu, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 26 maja 2004 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 11 stycznia 2000 r. do 17 sierpnia 2000 r.

Skazany przed wydaniem ww. wyroku nie popełnił żadnego przestępstwa, zaś czyny, których się następnie dopuścił i za które został skazany kolejnymi wyrokami popełnił odpowiednio w dniach: 13 marca 2002 r., 25 kwietnia 2002 r.,

11 marca 2002 r., 25 kwietnia 2004 r., 16 września 2009 r., w okresie od 27 czerwca 2008 r. do 14 lipca 2008 r., 06 września 2007 r. (trzy czyny), w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010 r., 19 lutego 2011 r., 04 sierpnia 2007 r., 13 marca 2008 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w sprawie o sygn. akt VIII K 415/00, tj. po dniu 17 sierpnia 2000 r. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że brak jest przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego co do omawianego wyroku określonych w art. 85 k.k., wobec czego, stosownie do treści art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 415/00.

Drugim wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1774/02. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2002 r. karę 1 (jednego) roku 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2002 r. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 marca 2002 r. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 marca 2002 r. oraz w dniach od 15 lipca 2002 r. do 18 marca 2003 r.

Skazany przed wydaniem ww. wyroku nie popełnił żadnego przestępstwa, zaś czyny, których się następnie dopuścił i za które został skazany kolejnymi wyrokami popełnił odpowiednio w dniach: 25 kwietnia 2004 r., 16 września 2009 r., w okresie od 27 czerwca 2008 r. do 14 lipca 2008 r., 06 września 2007 r. (trzy czyny), w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010 r., 19 lutego 2011 r., 04 sierpnia 2007 r., 13 marca 2008 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w sprawie o sygn. akt VIII K 1774/02, tj. po dniu 18 marca 2003 r. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że brak jest przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego co do omawianego wyroku określonych w art. 85 k.k., wobec czego, stosownie do treści art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 18 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 1774/02.

Trzecim wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 18 maja 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 869/06. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 25 kwietnia 2004 r. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pobawienia wolności w sprawie w dniach od 25 kwietnia 2004 r. do 26 kwietnia 2004 r.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia w dniu 16 września 2006 r. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. akt III K 3568/06 na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k., na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 16 września 2006 r. do 16 marca 2007 r. uznając orzeczoną karę za wykonaną w całości.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary pozbawienia wolności, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione w dniach: 25 kwietnia 2004 r. i 16 września 2006 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. w sprawie o sygn. akt III K 869/06, tj. przed dniem 18 maja 2007 r. Orzeczone ww. wyrokami kary pozbawienia wolności są zaś karami podlegającymi łączeniu, gdyż w obu omawianych w tym miejscu sprawach orzeczono wobec skazanego bezwzględne kary pozbawienia wolności.

Pozostałe czyny, za które S. S. został następnie skazany, zostały przez niego popełnione: w okresie od 27 czerwca 2008 r. do 14 lipca 2008 r., 06 września 2007 r. (trzy czyny), w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010

r., 19 lutego 2011 r., 04 sierpnia 2007 r., 13 marca 2008 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. w sprawie o sygn. akt III K 869/06, tj. po dniu 18 maja 2007 r., zatem nie mogą zostać objęte karą łączną z omawianym wyrokiem wobec braku przesłanek wyszczególnionych w art. 85 k.k. warunkujących wydanie wyroku łącznego.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 541/08. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27 czerwca 2008 r. do 14 lipca 2008 r. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 lipca 2008 r.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia:

- w dniu 06 września 2007 r. czynu z art. 224 § 2 k.k. oraz w dniu 06 września 2007 r. dwóch czynów z art. 226 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1096/07 na kary jednostkowe 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności za każdy z czynów, przy czym wyrokiem tym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 19 grudnia 2011 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 06 września 2007 r. do 07 września 2007 r.;
- w dniu 04 sierpnia 2007 r. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 17 sierpnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 403/08 na karę 2 (dwóch) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- w dniu 13 marca 2008 r. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 10 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III K 1396/12 na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 marca 2008 r. do 18 marca 2008 r.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary pozbawienia wolności, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione: w okresie od 27 czerwca 2008 r. do 14 lipca 2008 r., 06 września 2007 r. (trzy czyny), 04 sierpnia 2007 r., 13 marca 2008 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie w sprawie o sygn. akt II K 541/08, tj. przed dniem 16 grudnia 2008 r. Orzeczone ww. wyrokami kary pozbawienia wolności są zaś karami podlegającymi łączeniu, gdyż w sprawie o sygn. akt III K 1096/12 orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonania zostało prawomocnie zarządzone, natomiast w sprawach o sygn. akt II K 541/08, IV K 403/08 oraz III K 1396/12 orzeczono wobec skazanego bezwzględne kary pozbawienia wolności.

Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym ww. wyroków Sąd rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego S. S. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1096/07.

Pozostałe czyny, za które S. S. został następnie skazany, zostały przez niego popełnione: w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010 r., 19 lutego 2011 r., a zatem po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie w sprawie o sygn. akt II K 541/08, tj. po dniu 16 grudnia 2008 r., zatem nie mogą zostać objęte karą łączną z omawianym wyrokiem wobec braku przesłanek wyszczególnionych w art. 85 k.k. warunkujących wydanie wyroku łącznego.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec S. S., był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III K 215/11. Wyrokiem tym orzeczono wobec skazanego za czyn z art. 291 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010 r. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 22 października 2010 r. do 23 października 2010 r. Następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 07 lutego 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 48 (czterdziestu ośmiu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny.

Przed wydaniem ww. wyroku skazany dopuścił się popełnienia w dniu 19 lutego 2011 r. czynu z art. 226 § 1 k.k. za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 298/11 na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 lutego 2011 r. do 20 lutego 2011 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 05 września 2012 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 18 (osiemnastu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny.

Wyżej wymienione wyroki ze względu na daty popełnienia przestępstw i orzeczone za nie kary grzywny, jak również daty wydania tych wyroków, spełniają przesłanki zawarte w art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i tym samym podlegają łączeniu. Czyny osądzone tymi wyrokami zostały popełnione odpowiednio: w okresie od 01 października 2010 r. do 22 października 2010 r. i 19 lutego 2011 r., a zatem przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. w sprawie o sygn. akt III K 215/11, tj. przed dniem 21 marca 2011 r. Orzeczone ww. wyrokami kary grzywny są zaś karami podlegającymi łączeniu jako kary tego samego rodzaju.

Przy czym z uwagi na orzeczenie kary pozbawienia wolności tylko w jednej z omawianych spraw nie mogła ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary pozbawienia wolności z karą grzywny.

Główną ideą leżącą u podstaw orzekania kary łącznej jest konieczność takiego połączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia ich w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Niemniej decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na realizację celów kary, w tym jej celów prewencyjnych – generalnych i indywidualnych. Zdaniem Sądu orzeczone przedmiotowym wyrokiem łącznym kary łączne pozbawienia wolności i kara łączna grzywny uwzględniają dyrektywy sądowego wymiaru kary, o których mowa w art. 53 k.k.

Orzekając kary łączne pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny wobec skazanego S. S. w przedmiotowej sprawie Sąd miał na uwadze, iż skazany wobec przełożonych odnosi się w sposób regulaminowy, w grupie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Obecnie w stopniu poprawnym przestrzega przepisów porządku wewnętrznego i regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności. Skazany był czterokrotnie nagradzany nagrodą regulaminową i dwukrotnie karany dyscyplinarnie, obecnie nie sprawia problemów natury wychowawczej. S. S. od marca 2014 r. jest nieodpłatnie zatrudniony w systemie bez konwojenta poza terenem jednostki penitencjarnej, swoją pracę wykonuje sumiennie. Skazany nie deklaruje udziału w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej. U skazanego stwierdzono uzależnienie od narkotyków w 2003 r. w Zakładzie Karnym w R. odbył terapię dla osób uzależnionych od narkotyków. Orzekając kary łączne wobec skazanego Sąd wziął również pod uwagę, że skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie indywidualnego programu oddziaływania z zadań z niego wynikających wywiązuje się w stopniu miernym. W trakcie odbywania kary nie stwierdzono u skazanego zachowań agresywnych, ani samoagresywnych, nie stosowano wobec skazanego środków przymusu bezpośredniego. S. S. na zasadach ogólnych uczestniczy w dostępnych zajęciach kulturalno-oświatowych i sportowych. Sąd miał również na uwadze fakt, że skazany wobec popełnionego przestępstwa posiada krytyczny

stosunek. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego proces resocjalizacji skazanego przebiega we właściwym kierunku, prognoza penitencjarna skazanego jest umiarkowanie pozytywna ze względu na odbywanie kary w systemie indywidualnego programu oddziaływania i sumienne wykonywanie pracy. Wyżej wymienione okoliczności wskazują na to, iż proces resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej przebiega prawidłowo i skutkowały zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych pozbawiania wolności wymierzonych skazanemu S. S. w punktach II. oraz IV. wyroku zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa oraz przy wymiarze kary łącznej grzywny wymierzonej skazanemu S. S. w punkcie VI. wyroku zasady absorpcji polegającej na wymierzeniu kary łącznej w wymiarze równym najsurowszej z orzeczonych wobec skazanego kar jednostkowych.

Niezależnie od wyżej wskazanych okoliczności Sąd wziął jednak pod uwagę to, że skazany był dziesięciokrotnie karany, za czternaście przestępstw, w tym za przestępstwa podobne oraz za przestępstwa popełnione w warunkach powrotu do przestępstwa. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni długiego okresu czasu od 11 stycznia 2000 r. do 19 lutego 2011 r. Należy wskazać, że skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia przestępstw przeciwko mieniu. Zdaniem Sądu skazany, mimo uprzednich skazań, popełniał kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niego kar, nie zmieniał swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywał poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szans jakie dały mu sądy orzekające w sprawach o sygn. akt VIII K 415/00 oraz IV K 1096/07, które zastosowały wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kar orzeczonych ww. sprawach. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania S. S. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność, wiarygodność dokumentów czy działalność instytucji państwowych. Należy wskazać, że Sąd przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w punkcie II. wyroku obejmującej kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego S. S. wyrokami w sprawach o sygn. akt III K 869/06 i III K 3568/06 zastosował zasadę asperacji. Wymiar kary łącznej Sąd mógł ukształtować w wysokości od 10 miesięcy pozbawienia wolności do jednego roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności. Mając na uwadze dziesięciokrotność skazanego, w tym również w warunkach powrotu do przestępstwa, mając na uwadze także i to, że czyn, którego dotyczyło skazanie w sprawie IIIK 869/06 został popełniony w okresie próby, na jaki zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VIII K 415/00, ukształtowanie kary łącznej w niższym wymiarze nie znajdowało racjonalnego uzasadnienia. Nadto pomiędzy czynami, za które S. S. został skazany wyrokami, stanowiącymi podstawę orzeczenia kary łącznej w pkt II wyroku, nastąpił znaczny odstęp czasowy, ponad dwa lata. Oba te czyny popełnione zostało w warunkach powrotu do przestępstwa. Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w punkcie IV. wyroku obejmującej kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego S. S. wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 541/08, IV K 1096/07, IV K 403/08 i III K 1396/12 zastosował zasadę asperacji. Wymiar kary łącznej Sąd mógł ukształtować w tym przypadku w wysokości od dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności do pięciu lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności. Pokreślić przy tym należy, że dla ustalania granic wymiaru kary łącznej miarodajne są kary jednostkowe, a nie kary łączne, te ostatnie bowiem ulegają rozwiązaniu. Ukształtowanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt IV wyroku na poziomie czterech lat i siedmiu miesięcy uwzględnia wszystkie okoliczności przemawiające tak na korzyść skazanego, jak również go obciążające. Te ostatnie zresztą przeważają, albowiem okolicznością, która niewątpliwie obciąża skazanego jest jego wielokrotna karalność, co więcej wielokrotna karalność w warunkach recydywy. Jako okoliczność łagodzącą poczytano skazanemu okres, w jakim czyny, objęte karłą łączną z pkt IV wyroku, zostały popełnione. A mianowicie, okres ten był stosunkowo krótki. Nadto aktualna postawa skazanego, przedstawiona w opinii z jednostki penitencjarnej. Tej ostatniej okoliczności Sąd nadawał jednak jakiejś szczególnej rangi, albowiem oczywistym jest, że warunki izolacji wymuszają ograniczenia w zakresie przestrzegania porządku prawnego. Poprawne zachowanie wpływa na możliwość uzyskania określonych nagród regulaminowych, uzyskania warunkowego przedterminowego zwolnienia. Analiza dotychczasowego trybu życia skazanego wskazuje, że o ile w warunkach izolacji jego zachowanie jest poprawne, o tyle w warunkach wolnościowych, skazany nie

jest w stanie powstrzymać się przed naruszeniem porządku prawnego, a teza ta jest uprawniona jeśli zważyć na dotychczasową jego karalność. Podkreślić należy, że nawet rygor środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary i bieżący okres próby nie był dla skazanego wystarczającym aby powstrzymać go przed kolejnym popełnieniem przestępstwa. Konkludując, za zastosowaniem zasady asperacji przy wymiarze kary łącznej orzeczonej wobec skazanego w punkcie II. wyroku przemawiał fakt, że skazany po wyrokach, jakie zapadły w tych sprawach, wielokrotnie naruszył porządek prawny, był wielokrotnie karany. Skazany popełnił przestępstwa, za które orzeczono kary podlegające łączeniu w punkcie II. wyroku na przestrzeni znacznego okresu czasu od 25 kwietnia 2004 r. do 16 września 2006 r. Skazany w okresie tym dwukrotnie dopuścił się popełnienia przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Za zastosowaniem zasady asperacji przy wymiarze kary łącznej orzeczonej wobec skazanego w punkcie IV. wyroku przemawiał fakt, że skazany mimo uprzednich skazań popełniał kolejne przestępstwa. Należy wskazać, że czyny, które zostały objęte wyrokiem łącznym w punkcie IV. zostały popełnione przez skazanego na przestrzeni znacznego okresu czasu od 04 sierpnia 2007 r. do 14 lipca 2008 r., skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia sześciu przestępstw. Nadto skazany nie skorzystał z szansy jaką dał mu sąd orzekający w sprawie o sygn. akt IV K 1096/07, który zastosował wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kary orzeczonej ww. sprawie. Przy czym należy podkreślić, że skazany w okresie próby dopuścił się popełnienia w dniu 29 lutego 2011 r. czynu z art. 226 § 1 k.k., a więc czynu tożsamego z dwoma czynami za które został skazany wyrokiem ww. sprawie. Natomiast przy wymiarze kary łącznej grzywny orzeczonej wobec skazanego w punkcie VI. wyroku obejmującej kary grzywny orzeczone wobec skazanego S. S. na podstawie wyroków w sprawach o sygn. akt III K 215/11 i VIII K 298/11 Sąd zastosował zasadę absorpcji, a za takim postąpieniem przemawiał fakt, że skazany po popełnieniu czynów, za które orzeczono kar grzywny podlegające łączeniu, tj. w sprawach o sygn. akt III K 215/11 i VIII K 298/11 nie popełnił innych przestępstw, nadto szkoda wyrządzona przestępstwem za które S. S. został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt III K 215/11 wyniosła 450 złotych. W ocenie Sądu przy obecnie obowiązujących przepisach szkoda wyrządzona ww. przestępstwem nie była wysoka. Nadto aktualna sytuacja materialna skazanego, jego ograniczone możliwości zarobkowe, uzasadniają ukształtowanie kary łącznej grzywny właśnie na takim poziomie. Ustalając wymiar kary łącznej grzywny Sąd określił stawkę dzienną grzywny w granicach najniższej przewidzianej ustawą wysokość stawki dziennej grzywny wobec tego, że skazany obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, jest nieodpłatnie zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej zatem nie byłby w stanie uiścić kary grzywny w wyższym wymiarze stawki dziennej. Przy tym skazany jest osobą zdolną do pracy będzie więc wstanie uiścić karę grzywny we wskazanej przez Sąd wysokości.

Wprawdzie obecnie skazany jest oceniany poprawnie, jednak jego zachowanie nie jest wyróżniające się, a brak poszanowania obowiązujących norm prawnych i wielokrotna uprzednia karalność nie pozwalają pozytywnie ocenić prognozy kryminologicznej wobec niego, choć prognoza penitencjarna skazanego kształtuje się umiarkowanie pozytywnie. W tym kontekście należy uznać, że orzeczenie wobec skazanego łagodniejszych kar łącznych w przedmiotowej sprawie pozostawałoby w sprzeczności z ideą sprawiedliwej kary. W ocenie Sądu tylko tak ukształtowane kary jak orzeczone przedmiotowym wyrokiem wpłyną na skazanego wychowawczo i spowodują zmianę dotychczasowego sposobu życia, w tym przede wszystkim zapobiegną ponownemu popełnieniu przez S. S. przestępstw.

Kara łączna nie powinna pogarszać sytuacji skazanego, jednakże nie może być ona swoistą premią wynikającą z faktu popełnienia przez niego większej ilości przestępstw przed wydaniem pierwszego wyroku i prowadzić do pełnej rezygnacji z niektórych, prawomocnie orzeczonych, kar. W przedmiotowej sprawie zasadne w ocenie Sądu jest zastosowanie zasady asperacji we wskazanym wyżej zakresie (co do kar łącznych pozbawienia wolności wymierzonych w punktach II. i IV. wyroku) polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa oraz zasady absorpcji we wskazanym wyżej zakresie (co do kary łącznej grzywny wymierzonej w punkcie VI. wyroku) polegającej na wymierzeniu kary łącznej w wymiarze równym najsurowszej z orzeczonych wobec skazanego kar jednostkowych.

W doktrynie podkreśla się, iż kara łączna powinna być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania sprawcy przestępstw pozostających w zbiegu realnym, jednakże trzeba mieć na uwadze to, aby z reguły była ona mniej dolegliwa dla skazanego niż odrębne wykonanie poszczególnych wyroków, z których kary zostały sprowadzone do kary łącznej. Podyktowane jest to humanitarnym miarkowaniem kary, wyznaczonym z jednej strony przez wagę popełnionej wielości przestępstw, z drugiej zaś strony przez interes skazanego, którego bardzo dolegliwa kara może zdegradować fizycznie, psychicznie, finansowo i społecznie. W konsekwencji oznacza to, iż kara łączna orzeczona w wyroku łącznym nie musi być ukształtowana przy zastosowaniu zasady kumulacji, lecz może być niższa od sumy poszczególnych kar pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie Sąd uwzględnił wyżej wspomniane przesłanki skutkujące zastosowaniem wobec skazanego zarówno zasady asperacji, jak i zasady absorpcji.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonych skazanemu S. S. w przedmiotowym wyroku kar łącznych zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar w następujący sposób:

- na poczet wymierzonej wobec skazanego S. S. w punkcie II. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary: ze sprawy o sygn. akt III K 869/06 w dniach od 25 kwietnia 2004 r. do 26 kwietnia 2004 r. oraz od 28 lipca 2008 r. do 27 maja 2009 r., ze sprawy o sygn. akt III K 3568/06 w dniach od 16 września 2006 r. do 16 marca 2007 r. uznając karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości;
- na poczet wymierzonej wobec skazanego S. S. w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary: ze sprawy o sygn. akt II K 541/08 w dniu 15 lipca 2008 r. oraz w dniach od 27 maja 2009 r. do 26 listopada 2009 r., ze sprawy o sygn. akt IV K 1096/07 w dniach od 06 września 2007 r. do 07 września 2007 r., ze sprawy o sygn. akt IV K 403/08 w dniach od 29 sierpnia 2012 r. do 16 kwietnia 2014 r. (do daty wydania wyroku), ze sprawy o sygn. akt III K 1396/12 w dniach od 17 marca 2008 r. do 18 marca 2008 r.;
- na poczet wymierzonej wobec skazanego S. S. w punkcie VI. wyroku kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu: ze sprawy o sygn. akt III K 215/11 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 22 października 2010 r. do 23 października 2010 r., ze sprawy o sygn. akt VIII K 298/11 okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 lutego 2011 r. do 20 lutego 2011 r.

Stosownie do treści art. 576 § 1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach, którymi orzeczono kary podlegające łączeniu, a nie objęte wyrokiem łącznym jako nie podlegające połączeniu, ulegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd przyznał obrońcy skazanego wynagrodzenie za nieopłaconą obronę udzieloną skazanemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na to, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, jest nieodpłatnie zatrudniony poza terenem jednostki penitencjarnej. Wobec powyższego koszty te Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.